

Szerkesztővel értekezni lehet min-
dennap 11 és 12 óra között. —
A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény Margitai
József szerkesztő nevére
küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Hornl.
Brünnben: Stern M.

Nyitlár pénteken 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak
nyitlárak és hirdetések.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Egy lépéssel előbbre.

Nemcsak alsó muraközi község idegen
hazafiasok megváltoztatását a belügy-
miniszter megengedte. E szerint:

Kotorián új neve: Kotor,
Dolnji Kralyevac új neve: Mura-
Király.
Cirkovljan új neve Dráva-Egyház.
Goričan új neve Mura-Csány.

Örömmel üdvözöljük az alsó-muraközi
derék községeket ujja születésük alkalmá-
val és szívesen fejezzük ki a hazafias elem
hálóját az eszme kezdeményezői és véghez-
vivői előtt.

Magyarországhoz tartozván, mutassuk
meg külsőleg is, hogy magyarok vagyunk s
ne elégedjünk meg azzal, hogy szívünk
magyarságára apellálunk csak s külsőleg:
szóval és tettel nem merjük, vagy nem
akarjuk magyarságunkat kimutatni.

Nincs rosszabb a »két kulacsosságnál!«
Pedig ez Muraköz bizonyos köreiben diva-
tos. Sokan vannak, akik, ha a megyével
diskurálnak, akkor égre földre esküdjöznek,
hogy magyarok, ha pedig Zágrábban van
dolguk, akkor megtagadnak bennünket, sőt
ha a szükség úgy kívánna, egy kis jobb
jövőért el is adnának minket.

Pedig be rosszul számítanak és meg-
gondolatlanul cselekedzenek az ilyenek! Meg-
gondolhatnák saját érdekükben is, ha már
hazafiasságukat érdekez kötik, hogy rájuk
nézve minden jó csak felülről, Budapestről
jöhet, de soha Zágrábról! Még arra nem
volt eset, hogy a hazafiatlan előmenetelre
talált volna, de arra még kevésbé, hogy a
»se hideg, se meleg« magatartás célhoz
vezetelt volna.

De hagyjuk a rideg egyéni érdekek
szempontjait a hazaszeretet magasztos esz-
méjének említésénél s ne mocskoljuk be a
haszonkészségs látszatával se a hazaszeretet
ideáját. Muraköz fényes történelmi múltja és
a jog pánczélya legyenek mutató táblái min-
den ingadozó hazafiaság dolgában a Mu-
raközön való magatartás kérdésénél.

Alkalmoszeretnek találjuk érinteni e
tárgyat a muraközi községek kikeresztelke-
désének első napjain, mert nagyon jól tud-
juk, hogy Alsó Muraközben is sokan van-
nak, akik a magyar hazára nézve nem lé-
teznek. Észszerűséget ajánlunk nekik és
igazságot követelünk tőlük!

Azokat a lelkes tényezőket pedig, akik
Muraköz fényes történetét a községnevek
megmagyarosítása által ismét egy szép lap-
pal gazdagították, ujalag üdvözöljük a tett
mezején s a folytatás reményében is há-
láinkat fejezzük ki a magyarság nevében!

Egyebekben ajánljuk elolvasás végett
következő időszak közleményünket!

Muraközi régi családnevek.

Számtalan derék muraközi horvát föld
mivelővel találkozunk, aki noha egy szót
sem tud magyarul, tőzsgyökeres magyar
nevet visel. Tököli, Kanizsai Tiszai, Csányi,
Nagyfalusi, Hunyadi, Varga, Fodor sat név
naponként szerepel a bíróságnál s okmá-
nyokon.

Akaratlanul is Muraköz régi képe jele-
nik meg lelkünk előtt e nevek olvasásakor,
mert elvitázhatatlan igaz, hogy e nevek
viselőinek ősei tökéletesen magyarok voltak.
Az idő és viszonyok sokat változtattak
Muraközön. A régi magyarság elhorvátoso-
dott; legalább nyelvben igen, ha az érzelem
meg is maradt magyarnak. Nevüket sem
írják már magyarul, noha el nem vitázható
hogy a Kanižajok, Tekeliek, Tizajok sat.
őseit Kanizsainak, Tökölnek, Tiszainak sat.
hívták.

Nagyobb bizonyítékát szándékozunk
adni jelen közleményünkben annak, hogy
Muraköz századok előtt ha nem is teljesen,
de összehasonlíthatatlanul magyarabb volt,
mint jelenleg.

Kezünk ügyében levő régi okmányok
ból, melyek a Zrinyei és Althanok idejében
keletkeztek, irattak ki az alábbi muraközi
családnevek. Ajánljuk elolvasás végett azok-
nak, akik tagadják Muraköz elhorvátoso-
dását!

Adelffy Antal 1763, Ányos Mihály 1713.

Berke Ferenc és Berke János 1786,
Berke Zsigmond 1753, Balassa Ferencz
1785, Barlabás Benedek 1791, Bernáth
György 1758, Bánfy Gáspár, György, Kris-
tóf 1614, Bécsi János 1686, Bornemissza
Kristóf 1759, Báró Berldi Camilo 1748,
Borsos Gábor 1754, Barbély Péter 1621,
Bereményi Ferencz 1617, Bessey János
1794, Balogh Ádám 1758, Batthány Miklós
1670, Balogh Gáspár 1686, Batai Miklós
1686, Batay Ferencz 1720, Bösz Imre
1777, Bartabár György 1756, Büki István
1758, Buday Farkas 1625, Bányai Pál 1625,
Bényei István 1625, Benkő Márton 1735,
Bácsmegeyi Gábor 1748, Barányi János
1765, Borsfai János 1779 Babos József
1794, Bisztricei György 1748.

Csendes Mihály 1748, Gróf Czikuvely
de Szomszédvára 1719, Chinorányi Ferencz
1778, Csonka Iván 1753, Czindery György
1706, Czindery Ignác és Ferencz 1748,
Csondor János 1798, Csató Mihály 1691,
Czindery Pál 1684.

Dombay Márton 1625, Dombay Péter
1760, Daróczy Antal 1725, Dániel István
1618, Darabos Gáspár 1618, Darabos
László 1623, Darabos Miklós 1617, Dániely
János 1716, Deák Gábor 1759, Dinyés

István 1626, Domonkos István 1754, Da-
rányi Imre 1794, Dobos Mihály 1776.

Eördeög Mátyás 1757.

Fenyvegy Lukács 1780, Falussy János
1743, Fodor Pál 1773, Farkas János de
Boldogfa 1790, Farkas Ferencz 1760, Fábri
Bálint 1618, Fábri János 1649, Falussy
Pál 1754, Fejér György 1760, Füles Já-
nos 1793.

Gyarmathy György 1693, Gradicsay
Ferencz 1770, Geréczy Norbert 1667, Gor-
icsay István 1754, Geréczy Menyhért 1617,
Gyulai 1729, Gombossy László 1744, Gáll
István 1758, Gécsy Miklós 1798, Gémándy
János 1776, Gencsi János 1679.

Horváth Márton 1784, Habos Márton
1759, Hrabovszky Antal 1732, Horváth
György 1751, Huszár György 1675, Hosszu
Totky István 1713, Horváth Ignác 1774,
Ilunyady István 1788, Huszár János 1792,
Högyész Mihály 1790, Husz János 1648,
Hrusóczy Gáspár 1621, Halászy Gáspár
1706, Halászy Jakab 1756, Halápi István
1726, Hegyek Mátyás 1768, Hodosy Iván
1781, Hunyady Mátyás 1777, Hegyi Iván
1776.

Inkey Boldizsár 1794, Jeszenszky csa-
lád 1707.

Kéri Balázs 1694, Kalamary Mihály
1770, Kucsándy Mátyás 1759, Király Fe-
rencz 1794, Karvaly Ferencz 1762, Kőszegi
Ferencz 1789, Kanotay Mihály 1754, Ko-
vács Mátyás 1758, Konczor János 1741,
Kasznár Menyhért 1731, Kovachóczy Bol-
dizsár 1786, Kányaváry György 1794, Kő-
szeghy János de Némeffa 1789, Kereszturi
József 1787, Káldi Salamon 1696, Komá-
romy László 1792, Kobovszky János 1795,
Konczor Ádám 1759, Kanizsai György és
Antal 1783, Kanotai Ferencz 1786, Ken-
gyel László 1748, Kozáry Mátyás 1747,
Kécsináló János 1752, Kezey Antal 1772,
Kemley Ignác 1756, Kovácsóczy Ignác
1794.

Ladányi Miklós 1564, László Mihály
1725.

Matos György 1766, Manza Péter 1679,
Malikóczy Borbálya 1628, Malikóczy Mik-
lós 1597, Molnár Mihály 1791, Mesterházy
Pál 1676.

Niczky György 1729, Nagy György
1746, Nemeskei János 1747, Nagy Mihály
de Zalapat 1763, Nagy Falussy Pál 1698,
Nagy József 1766, Nagy László 1695,
Nádasdy Gáspár 1679, Natáczky Ferencz
1742, Nagy Falussy Ferencz 1696.

Orsics Bernáth 1717.

Pozsgay Márton 1780, Pethő Pál de
szl. Jakab 1614, Paluska Antal 1729, Peter-
mányi Ádám 1773, Paty József 1756, Plathy
Elek 1795, Pogonyi György 1799, Pies-

tyanszky Ignác 1795, Palinóczy Mátás 1643, Plasztay János 1698. Pribék Miklós 1698, Póka György 1696, Pulay János 1722, Parraghy Antal 1762, Pápay Zakariás 1639, Prátóczy Gábor 1625, Palmóczy Mátás 1616, Pozsgay Tamás 1698, Püspök János 1904, Paján Mihály 1742, Pruszkay Antal 1777, Pongrácz Mihály 1793, Plathy Elek 1794.

Rabotta Antal 1759, Révész Ádám 1747, Rédei Imre 1756.

Szoboty Márton 1759, Sombor József 1737, Somogyi Márton 1737, Sényi János 1794, Szitár Márton 1773, Sándorffy Sándor 1791, Salamon Máté, 1753, Sói Miklós 1739, Somsich Pongrácz 1714, Szemenyei István 1595, Somogyi János 1763, Szabó Mihály 1647, Szaniszló Ferencz 1791, Szy Ferencz 1790, Somsich Lázár 1788, Sohár János 1760, Salvay András 1708, Szeleyi János 1785, Ságody György 1700, Szeredyi János 1762, Szarka Ferencz 1652, Szede-ményi Ferencz 1539, Szentmártoni István 1748, Szűcs Mihály 1700 Sebők Ádám 1770, Szőgyényi Ferencz 1758, Szabó Pál de Nagybanó 1625, Szőke János 1755, Szási Márton 1772, Szamóczy János 1758, Sötty Miklós 1749.

Tüköry Mihály 1744, Thurzsánszky Miksa 1772, Thassy Ferencz 1748, Tarády Mihály 1714, Tiszai Pál 1785, Talabér László 1790, Tuboly László 1795, Tükör Fülöp 1689, Turochoczy György 1797, Tomadéry Miklós 1698, Tomay Ferencz 1742, Talián József 1761, Tarányi Ferencz 1742

Vasdinyei Mihály 1788, Vazonyi István 1722, Verebely István 1163, Verebely Ferencz 1741, Verebely László 1720, Vámos András 1784, Vadas Miklós 1693, Vida József, 1782, Vályi Mihály 1772, Vargha Mihály 1697, Verebely Balázs 1742.

Zaboky Boldizsár 1667, Zarka Boldi zsár 1729, Zsibrik Károly 1755, Zruiszkay István 1768.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Athelyzés.** A helybeli m. kir. adó hivatalnál megtrülett adótszti állásra Zakál Vilmos kismartoni m. kir. adótszti helyezettetett át.

— **Községnevváltoztatás** A belügyminiszter megengedte, hogy a Zala vármegye területén fekvő Kottori, Alsó Krályovecz, Czirkovlyán és Goricsán községek neve »Kotor«, »Mura-Király«, »Dráva-Egyház« és illetve »Mura-Csány«-ra változtassanak és ennek folytán a nevezett községek ezentúl »Kotor«, »Mura-Király«, »Dráva-Egyház« és »Mura-Csány« néven neveztessenek.

— **Mura-Csányból** (Goricsánból) írják, hogy e hó 3-án éjjel 3 óra tájban Bergovecz Iván nevű jómodú gazda szobájába ismeretlen tettes belopodzott, ki is a fent nevezett ágyához érven, három águ istállókapocs-csal kezében Bergovecz Iván oldalába vágott. A tettes véres cselekedete után kimenekülvén, nyomtalanul eltűnt Bergovecz két veszélyes sebet kapott. Felgyógyulásához kevés a remény.

— **Szerencsétlenség** a Murán. E hó 1 én Mura-Szombat vidékéről való csepplők (bugerok) egész serege volt átkelőben a mura-sz. mártoni réven. A Mura kiáradt, tehát a révhez (kompa) csak csolnakkal lehet jutni. Egy ilyen közvetítő csolnakra ült mintegy 25—30 csepplő (férfiak, asszonyok, leányok egyaránt) kik valószínűleg részegek voltak, mert nagy lármával igyekeztek a túlsó partra. A czelhoz közeledvén, elkezdtek a csolnakot himbálni, mire az felborult s elmerült. A benne ülők mind a vízbe esvén, vitte őket a sebes áradat. A ki tettehe uszással menekült meg, míg nagyrésztük (8 vagy 11) a Murában lelte halálát. A vízbe fulltak számát határozottan nem tudják, mert különféle talvakkól lévén az utasok, egymást nem is ismerték. Csak ezután derült ki, hogy kik és hányan vesztettek el.

— **Veszett kutya** garázdálkodott mult héten Pusztafán Puscsinán). A varazsdi

hid felől jött a több kutyát, valamint egy sertést is véresre megmarta. A dráva-vásárhelyi előljáróság a kisbíróit küldötte ki, hogy a megmarta ebeket elpusztítsa, azonban a lakosok közül többen eltagadták, hogy kutyájukat megmarta volna a veszett eb, sőt a megmarta sertést gazdája a legelőre hajtotta ki a többi sertés közé.

— **Levelek borítékán** megengedett megjelölések tárgyában a kereskedelemügyi miniszter abból a czélből, hogy a közönség, főleg kereskedők és iparosok foglalkozásukat, illetve üzletüket levelezéseik borítékaira nyomtatott szavakkal, illetve ábrákkal bővebben megjelölhessék, elrendelte, hogy a levélborítékon (czimszalagon) a tulajdonképeni czimen kívül a feladó nevét, állását és lakását vagy üzletét meghatározó nyomtatott megjelölések és ábrák is alkalmazhatók. E megjelölések és ábrák a boríték czím- és hátoldalán egyaránt alkalmazhatók, de csak a boríték felső részén és a boríték szélességének legfeljebb csak egy negyed részét foglalhatják el. A hátoldalon a boríték közepén a pecsét helyét szintén elfoglalhatja kisebb rajz vagy ábra. Nagyobb tért elfoglaló, vagy a boríték más helyein alkalmazott megjelölésekkel és ábrákkal, ugyszintén hirdetés jellegű levél bármily megjegyzéssel ellátott borítékokban feladott levelezés a postai szállítástól ki van zárva. Bár e rendelet már hirlapok útján is közzé lett téve, mégis főleg a kereskedők saját kárukra szabálytalan borítékokat használnak. Minthogy pedig az ily szabálytalan borítékokban feladott levelek, amennyiben azok a kezelők figyelmét ki nem kerülnek, nemcsak a feladó, hanem a szállító- esetleg a kézbesítő postahivatalok által is fel lesznek tartóztatva s a feladónak visszaküldetnek; szükséges a levelező közönséget, főleg a kereskedőket és iparosokat ismételtlen is figyelmeztetni, hogy a saját érdekükben levélborítékaikra csak a megengedett megjegyzéseket és csak a megengedett alakban alkalmazzák

— **Megyei hírek.** Megyénk közegészségügye július hóban kedvező volt. A

A „Muraköz“ tárczája

Kirándulás a dobsinai jégbarlanghoz.

Az alföld homoktengerébe átplántált hegyvidéki embernek — ki ex offo paedagogus is, s kitől a sora mostohaasága jó vizet és tiszta levegőt megtagadott — lehet-e édesebb vágya, mint az iskola porát lerázva, szárnyra kelni s repülni más kiesebb hazába, mely a természet áldásaiban bővelkedve, enyhülést adand adand a kifáradt léleknek s felhőszűlést a megviselt, elbágyadt testszervezetnek! De nemcsak ez önos érdek, hanem az ismeretszerzés, hazánk csodás természeti alkotásu részleteinek közvetlen szemlélése, tehát önképzési czél is egyaránt sarkaljak azon megbecsülhetetlen és sokak által méltán irigyelt földi jó értékes felhasználására, mit közönséges nyelven »nyári szünidőnek« hívunk.

Az elmúlt nyarat Borsod-Bánfalván, a Felvidék egyik kies fekvésű falucskájában a Viadár-Lónyai család kastélyában valék szerencsés tölthetni, elhalmozva mindazon megbecsülhetetlen jóval, mit egy valódi magyar nemes család vendégszeretete, őszinte szivessége s szellemes köre a nemes szórakozásra nyújtani képes.

Innen, a kedves helyről, oly fontos érdekek vezettek engem is a természeti rikaságunkban oly gazdag s gyönyörű változatosságával hazánk teljes képét miniatúr alakban feltüntető Gömörmegyébe,

ennek is legremekebb pontjához, a dobsinai jégbarlanghoz s annak ritka szép környékére.

A Fülék felől jövő vonat Bánréve állomásról északra fordulva, a Sajó dusan termő völgyébe ér, s mintha a gyönyörködve ismerni vágyó utas óhajításának akarna hódolni, kimért lassúsággal halad s időt enged a táj behatóbb szemlélésére, mely nemcsak geographiai fekvésében, hanem nagyszerűségében is folyton emlékedve, kelemes perczeket nyújt e hova-tovább mindig szűkebbé váló völgy minden pontján, hol az ut két oldalán a lakosság szorgalma s a természet ajándéka a tájék kultivált alakjából oly szépen kéri. A völgy végső kapujáig, egész Dobsináig, termékeny szántók, rétek, lombos és fenyőerdő koszorúzza lankás és meredek sötét hegyek, csinos községek, továbbá a vasipar örvendetes előhaladásáról tanuskodó vaskohók s gyárak szegélyezik az utat, mintegy előkészítve a későbbi tündértáj élvezésére.

Vonatonk szerényen arató, kaszázó magyarok élénk, vidor csapatja s a vasérczet és vaskövet hordó rozoga szekéceiket kormos arcvonásaikkal követő tót fuvarosok bámulásai közt halad iparvasuti keskeny vágányán s egymásután tűnnek el mellettünk; a régi Bebek hatalmas Olygorcsa-család egyik fészke Pelsőcz, mely az egyesített Gömörmegyének a befogadott Kis-Hont által megbuktatott főhelye; majd Rozsnyó püspöki város, háttérben Krasznahorka árváral; Betlér gróf Andrássy Manó híres kastélyával s e völgy csaknem minden lalaja ezen élelmes, praktikus gazdag four vaskohóival, mig nem este elérjük a regényes fekvésű Dobsinát. E régi nevezetes bányaváros 5600 német s tótajku lakossága példányos szorgalmával százele keresetforrást

teremtve, erőszakolja ki a természetől megéleltési forrásait. Sajnos azonban, hogy a bányászat hanyatlása közelebbi éveinkben mintegy 300 munkás polgárt üzött Amerikába. Művelődési érdekekről tanuskodik számos derék tanító által vezetett népiskolája, melyekre évenként tekintélyes összeget ad ki. Iskolái mintaszerv berendezések; tanítóit 600 forinttal fával s emellett lakásokkal fizeti; most pedig egy felsőbb iskola felállítását tervezik. Hány alföldi nagy város és különösen tanító irigyelheti a dobsinaiak állapotát!

Dobsináról másnap reggel 8 órakor kényelmes kocsin vesszük utunkat a Gömő-szepesi érczhegyiség egyik részlete s a jégbarlang felé. A város mellett rohamosan emlékedő Hosszúhegy lankás erdő közt vezető kanyargós utjáról, mikor az érczkövet szállító szurtos tótok terhes szekerei által felvert porfelleg megengedi, vissza-visszapillantunk a környék szabályos körvonala, erdős hegyeire, melyek őlében oly szerényen vonja meg magát e völgyben fekvő kis város. Utunk jobb és bal oldalán már messziről feltűnnek a világhírű Zemberg kéklény és ányabányák, melyek még egy évtizeddel előbb is — még az érczek ára annyira nem csökkent — oly nagy jövedelmet adtak a városnak.

A fenyő s lombos fák s az éperz most — júniusban — kaszált hegyi szőna által terjesztett illatos lég élvezete közt 1 és fél órai lassu emelkedés egy — egy örökkévalóság! — után érünk az 1000 méter magasságba felnyúló tetőre, a »keresztes« s újból megállunk, hogy annál kevésbé pihentessük a szemet, mely alig tudja befogadni a távlat halvány kékébe s a láthatárral körvonalaiban összeolvadó szép hegyi tájat

szórványos betegségek közül emésztőszervi hurut, váltóláz és kanyaró fordult elő. Öngyilkossági eset 4, véletlen szerencsétlenség általi halál 12 esetben történt. — A Dunántúli h-érdekű vasut-r-társaság mutató 27-én 12 és fél millió forinttől kezdve alakult meg. Az új igazgatóvá elnöke Szárbély Gyula, alelnökök: Radó és Svastics főispánok. A z. egészségügyi indóház kibővítésére 50000 frtot szavaztak meg. — N. Kanizsa képviselőtestülete a városi szegények ellátására szükséges pénzalapot társadalmi uton gyűjti össze — Blau M. fia kanizsai gyáros cognáciát a brüsszeli gyógyászati kiállításon díszoklevéllel és aranyéremmel tüntették ki — Balatonfüredet fél millió forintért gr. Nádasdy F. elnöke alatt alakult részvénytársaság szándékozik megvásárolni. A tárgya's Vaszary Kolos és gr. Batyányi Géza közt megkezdődött. — A b. füredi szeretet-házban szeptemberben 10 ingyenes hely fog betölteni. A 6—12 éves árva kislányoktól kezdve. Kovács Ábel igazgató elnök. — Gelse és Szt.-Mihály-Pacska állomások közt Rajk néven megállók nyitattak. — A kottori állomás nemsokára Kottori-Domboru elnevezést fog nyerni. — A letenyei járás gazd. tudósítói tisztelve a miniszterium részéről Karmossy Vincze sz. szegények plebános bizott meg. — A dunántúli kultur-egyesület első vidéki egylete f. hó 3-án Fenyvessy F. elnöke alatt B-Füredet alakult meg. Vidéki választmányok lesznek Füreden, Siófokon, Keszthelyen, Almádiban, Badacsonyan, Boglárán, Fülöpön, Ezen egyesület célja a Balaton vidékén a magyar közművelődésnek és hazafias szel emnek terjesztése, a kivándorlás korlátozása, kirándulások, versenyek, kiállítások rendezése, irodalmi ismertetések stb. — Nagy Pál földbírtokos és a virágzó szepezi fürdőhely megteremtője, e hó 4-én 59 éves korában meghalt.

— **Hazai hírek.** Budapestről Olaszországba főleg Rómába és Nápolyba az új gőzhajózási összeköttetés folytán a Budapest-fiumei vonalon lehet legolcsóbban és leggyorsabban utazni Meredj Rómába I. oszt.

Innen lefelé haladva érjük a 2 oldalán égnek meredő, bizarr, szürke mészképzetű közt végigülő igen keskeny s hírből mindenkiől ismert sztraczenai völgyet el-elűnő patakaival, Sztraczena községgel, Coburg Fülöp herceg 100.000 vámmáza nyers vasat termelő nagy vasgyárával, az áttört, 5 méter széles sziklakapuvával, sziklafolyosóval, miáltal a Gőmör s Szepes megyék határát képező Gölnicz patak mentén egyik perzseb Gőmör, másikkban Szepesbe jutunk tovább, de nem unalmasan, hanem a természet szépségeinek varázshatalma által önkénytelenül támasztott költői hangulatban. Fuvárosunk minden magas, meredek, szeszélyes alakulása sziklaról mond egy-egy népréget, s mi azt buzgó áhitattal hallgatva, alig vesszük észre, hogy már egy órája lejtünk. Egyszerre a völgy kiszélesedik s előttünk áll egy kedves telep modern épületeivel, melyek közül kimagyaslak a Vendéglő a jégbarlanghoz felelő emeletes ház. Előtte széles medencéjű szökőkút. mögötte a meggyódon fenyvesek közt a Tourista házzal s más csinos, most épült nyaralóval, míg a háttérben a 120 méter magas Eteskő hegyes galája emelkedik ki fenyőtakarójából.

Leszállva a kocsirol azonnal a barlanghoz indulunk fellelő a kanyargós, homokkal behintett utával parka alakított s szabályozott erdős oldalon s negyedórán kellemes sétát után a barlang előtti izlées pihenő tabódéhoz érünk.

Azon negyed óra alatt, mely a jégbarlangba való vesztélyesen leszálláshoz teljes leüléshez szükséges, látszóvünk elővén, nagy érdeklődéssel vizsgáljuk a távolban meredeken emelkedő Tatrahegység ide látszó haragos csúcsait, közöttük a Lomnici N.-Szalóki, Jégvölgyi s Gerlachfalvi. Áhitattal telt gyönyörködésünkben a vezető

29 frt 60 kr. II. oszt. 22 frt 50 kr.; Nápolyba I. oszt. 42 frt 80, II. oszt. 31 frt 80 kr. — Csáky A. közoktatásügyi miniszter utasította a tanintézeteket, hogy a szegény iparosok pártolása és buzdítása céljából butorait a hazai kiállításokon szerezzék be. — A közös hadsereg felszerelése részben a kisiparosoknak fog kiadni (cipő, csizma, szajak, szijgyártó-munkák), ha kellő biztosítékkal rendelkező kellő számú iparos fog műv. 30 ig jelentkezni. Bővebb felvilágosítást az orsz. egyesület ad (Budapest u-utca 4. sz.) — A szlovéniai magyarok Bethlen A. miniszternél földesurok Jankovich L. gróf ellen azon súlyos váddal léptek fel, hogy karhatalommal hurcoltatta ki őket békés otthonukból. — Vas megye új alispánja Károlyi Antal, főjegyzője pedig Bárdosy Jenő lett. — Sopronban a jövő isk. évben az elemi iskolák tanelve egészen magyar lesz. — A budai honvédszobor gipszmintáját Zala György már elkészítette. A szobor falakja egy sebesült honvéd, Budavár bevételénél megsebesülve, összezúzott ágyu mellett, faltörmelékeken, törött ágyukereken, golyók n áll a haldokló harcos s utolsó erejével a háromszintű zászlót emeli magasra. Egy géniusz egyik kezével a zászlót segíti emelni, míg a másikkal koszorút tesz a győzelmes honvéd fejére — Revolver a kenyérenben A csákovai járásbírósg büntetőben Loikicza gyilkossággal vádolt rabnak neje egy kenyéren revolvert akart becsempézni levél kíséretében, melyben felszólítja, hogy a szégyen után szabadítsa meg magát és családját a gyalázztól

CSARNOK.

Népdal.

Szomoruan ragyognak a csillagok,
Boldog voltam, hej, de boldog nem vagyok.
Sirva járok végig a nagy temetőn,
Zöld sírhalom, benne nyugszik szeretőm.

Nem sirattam úgy az édes anyámat,
Amint sírok szőke kis lány, utánad...

hetünk rideg kiállása azál fől s megindulunk az ismeretlen ország felé.

A barlangnak lesszakadozott sziklafalakkal rendetlenül fódott s fakerítéssel bevont szájába belépve, egyszerre megcsap a hűvös szél s szemben felűnik a sziklaoldalában egy fekete márványlap e felelő: „E jégbarlang feltedzőinek: Ruffinyi Jenő, Mésa Endre s Lang Gusztávnak elismerésül a városi közönség. Feltedzetett 1870. július 15-én.” Adozván örök emléklét az utóbbi merészegének, kik a Jéglyuk néven sejtett jégvilágot az emberiség méltó bámulata elszánt életveszélyes vállalkozásukkal ugyszólva napfényre hozták. Lejebb menve egy hasadék tártog élénk, a barlang bejárása. Innen a folyton jobban érezhető hideg légkörben oldalálkál el látott kényelmes járdakon s lépcsőkön haladva látjuk a barlang csodás jégzsemeit, melyeknek változatoságot itt-ott a nagy tömegekben heverő meszeszikliák kölcsönöznek.

Az első tündéres látvány villanyvilágítás mellett nappali fényben uszó részek közt először a kis, majd a 4644 □-méter nagyságú nagyteremben költ a s től el bámulatlan a természet szépségeinek e lebilincselő művénél, melynek hatását leírni tolt, eset, képzelet mind csak oly erőtlen eszközök, mint az ember gyarlósága a természet utóérhetetlenségével szemben. Feledhetetlen e benyomás, mit e titkos jégvilág, e kormos, hideg üreg, zord halotti mozdulatlan-ágával első, meglepő fölűnésével tesz észre, szívre egyaránt.

(Vége következik.)

Átölelem a sírhalom fejfáját,
Ugy siratom árva szívem rózsáját.

Szőke kis lány gyönyörű kék szemében
A boldogság menyországa volt nekem.
Kék szemének ragyogása, szerelem
Volt a csillag, mely ragyogott énekeim.

Arra kérem csak az Istent epedőn:
Haljak meg a vadvirágos temetőn...
Itt haljak meg szép csillagos éjszakán,
Eltemetett szerelmemnek sírhalmán.

Bálintffy Bálint.

Régi okiratok.

My Zrényi Miklós örökös Groff Szala és Somogy vármegyének Feő Ispánja ec. Adiók emlegetérem mindeneknek, az kiknek eleiben ez az mi levelünk kelt. Hogy mi fölűvén az mi szerelmes Eörzséknék terhit az Tekéntetes és nagyságos Zrény György Uramnak Toth és Horváth Országú Bánák és minden Atyának fainak megh tektéven az mi jámbor szolgálknak Darabos László urannak gyermeksegők fogván való hiv szolgálátát, adtuk neki itt Muraközi tartományunkban Szala Vármegyében Kristanocz névű Falunkban egy udvar házat melyet az előt az megholt Nadorsdi János birít engedelmünkül, azoz ugyan azon faluban adtuk neki három fél helyet jobbágyat és három szellert, ugymint Horváth Thomast, Pantics Mihályt, Kusikovich Mihályt, ezeket a hetes szelleket pedig Jucocet Stephan és Istvánt iten ugyanehez Vratiscocet azunk eő kegyelmének együt Feleségének és gyermekének, ugymint Zlakovith Christina asszonynak egy egész helyet, melyet István Deák szolgáknak birít ennek előt és három fertalos jobbágy egy mint Czerny Ivánt, Juliát, Chialán Mihályt. Mivel pedig nekünk Darabos László Uram nagy szükségünkben jó Darabos is adott, atunk eő kegyelmének Darabos László Uramnak Feleségének Zlakovith Cristina Asszonnak és az eő kegyelmet megmaradékin az fölött nevezett falunkban levő udvar helyeket és azoz tartozandó Jobbágyokat és szelleket adtuk hasznáival szántó és élő földjeivel mezeivel rétyeivel szőlő helyeivel Erdeivel gabona Dézmájával, méh adójával és minden szokott adójával az egy király adión kívül summában atuk és inscribitaiak nyolcz száz magyar forintban jó és régi ezüst scudában ilyen attól hogy se mi se az mi Eöcsékn Zrény György Uram, se megmaradékin el ne vehessék, se el ne vehessék Darabos László Uramtól és feleségüitől Zlakovics Christina Asszontul és gyermekeiktől mind addig, va' amig éppen az megh nevezett Summát az nyolcz száz magyar forintot jó ezüst pénzüt le nem teszik, azaz utánunk valok le nem teszik. E melyet engedünk eő kegyelmének száz magyar forintig épületet, hogy szabad légyen építeni Kristanoczi udvarhelyen, azt is megbecsülvén eő kegyelmeknek tartozunk és tartoznak te tenni a többivel együtt. Ha peniglen ki akarnánk váltani mink, avagy utánunk valók kik ez az Csáktornyai Uraság szálladna volna tartozunk és tartozanak azent Márton nap eőt egy egész hónappal tudtára adtuk, hogy minden jövedelmét és majorságit eőb bé takarván, szlátan egy vehessék vissza tőlük jószágunkat az Summát jó pénzüt le tétvén. Ennek nagyobb és erősebb bizonyására atunk ez levelünk kezünk írásával és azokat czimeres pecsétünkkel erősítvén Datum Csáktornyaie die 3-a May Anno Domini 1623

Zrény Miklós m. p.
(L. S.)

Egy jó házból való ifju Fischer Fülöp helyb. könyvnyomdájában mint

tanonc

alkalmazást nyerhet. 3-4 közép vagy polgári iskolát végzett tanulóknak előnyben részesülnek.

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

Főmunkatársak:

A KÉPEZDEI TANÁRITESTÜLET TAGJAI

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se zadržaja novina, naj se pošiljaju na ime **Margital Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna čena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Gdo dela tuču?

V.

(Dalje).

Nije bilo kčmaru do Matjaša i njegovoga govorenja, nego ga je hotel vmiriti, da na gospodu simfajuč ne nagazi vu zlo i odgovor, kakov bi mogel i kčmaru i drugim nepriličem biti.

Je Matjaš, da ti od toga vsega nikaj neznaš, kaj se popi vu rnoj školi vuče, verujem ti, i da od tuče nikaj neznaš, i to ti verujem, — govoril je dalje Miška. Najveksi postenjak sebi i drugim dokazuju, da postanek tuče neznaju prav izka zati; misle, kak se oblaki sastoje od vođenih mehurićov iliti kapljicah, da se one kapljice vu zraku zmrznu. postanu led, kada na njih hladen veter puše. A to bude istina, im znamo, da je tuča led. Led pada iz zraka, anda se vu zraku zmrzava.

Znamo vsi, da se led stvori od vode; da pop dč'a tuču, kuliko bi vode potrebuval ili da sam ili, da s drugim nanosi? Gde bi toliku vodu stisnu i skrili? Ljudi bi jeden drugoga spitalovali: k čemu popu tulika voda? Jenkrat bi si morti omeknu, ali bi se već zeznalo: gdo mu bude od vas vodu vu tuču nosil? — Mislim — da nigdo!

Vidli su ljudi, da se oblak vu zraku tučom pun razdvoji, da jeden otide ljevo a drugi desno; da je pop vu oblaku, i on bi se moral takvom prilikom razdvojiti ili koga s onim oblakom poslati, a vi sami mislite, da je vu obaku jeden pop?

Oblak, iz kojega hoće tuča padati. črno-siv je i žarko obrubljen; jeli pop oblaka farba, ili se oblak za volju popovu tak napravi?

Iz oblaka puše veter, čuje se šum; morti ima pop vu oblaku melina ili kovackoga méha, da žumi, puše i smrzava vodu vu tuču?

Rekli ste, da pop dela tuču vu hiži, a niste rekli, kak ju vu zrak i vu oblak spravlja: jeli ju nosi na vrećah, ili ju na koli vozi?

Jeli mislite, da pop sebe i tuču oblakom zagrne. Prav zato, da je tuča težka, pada dolji i nemre se vu zraku držati. Vu zraku drži se veter, vu zrak diže se megla, ar je ležeša i tenjša. Ljudi su vaginali tuču i našli, da su dva tri zrna funta vagnule.

Težek pop i teže a tuča da bi vu zraku p'valala! Hiti pero vu zrak, ono bude zaradi svoje težine, koju ti niti ne čuti, na zemlju opalo.

Znate i sami, da tuča dve tri i više

farah vu as potuče, da debela pada i da pobě i zemlju, kak ju sunce dan dva razloptiti nemore; poveće mi, gdě pop tuliko tuču spavi i skrije?

Jeli ju dela on čas, gda ju hoće sipati, ili posluje dva tri dni oko nje, ili je s njom gotov, kaj bi aku vu vuhu vteknu? Ima li ledvenicu za nju, ili ju morti na nah žju su'i, da mu je črvi nebi skosali i muhe da nebi zapljuvale?

Vi zamerjate popu, kaj je svoje trše i polje asekuriral. Ima vu vekših varaših društva, koja asekuriraju življenje ljudsko, rekel budem: plaća se za nekoga druztvu nekoliko forinti na ljeto; po smrti njegovoj zdigne peneze, koji donese pismo, vu k je se pisalo, da se je plaćalo.

Ima druztvah, koje primaju oseguranje (asekuracije) od tuče, ognja i vode.

Pebanoš je hotel, da svoje trše od tuče osegura pri jednom takvom druztvu, to se veli: ako mu tuča treje i za istinu potuče, dobil bude od druztva naknadu za kvar; a on vu to ime vsako ljeto plaća, jeli ga pobije tuča ili ne. Vaša je volja; svojom voljom morete vnogo čobra i vnogo zla činiti, morete asekurirati ili ne polja svoja i trša, niti vas ja nagovarjam.

Drugiput dalje.

Priredil:

Glád Ferencz.

Z A B A V A.

Zestane.

(Magjarski napisal Kistaludy).

II.

„Vrème je“ reče Tivadar brizljivomu pomoćniku fraturu, da mu očitujem svoju misel; već je dosta zrel, da se pospome nem žnjim od budućega stališa; tréba je. da nastupi samostalno vu življenje, i da ga podiči i spomenom i činom.

Blaženo razmišljavajućega mlad ča pozove vu hižu, da se pospomeneju od nastati imajućega življenja.

Kak da gdo sladko senjajućega naglo prebudi, stal je Mór pred ocom; svaka reč bila je mév vu srdce njegvo, lépo u fanje postajalo je sve bleđise, dok se s ciljem otcovoga govora i celo prikazanje srećne one ljubavi čisto — zevim — nezamrači.

Nadvladan s boljum néje se mogel zdržati, da se nehiti oću na prsa i neodkrije ljubav svoju. Tivadar se preseneti i dugo i dugo nezmore rčih, nego je poslušal s mukom mu eč, čelu spovéd iskren.

noga sina; no počuvši i razumevši, gde stanuje ta Dragica, poskoči po malem na noge i ostavi smućenoga — dobroga toga mladića vu mrzloj neznanosti.

* * *

Dragica sedela je pod velnatom lipom i željnimi očima gledala je k jugu, odkud se je nadjala prelěpoga navca; bilo je ravno doba, gda je imal navadu pod lipu dohadjati, da se odpočine.

Malo je popěvala, pak je zdihavala vijuč kiticu cvěta, da ju dragomu svomu vu prsa zatekne, naj bi na ujoj vumrl i povehnu; kak bi i sama željela. I naj menjši štropot ili šuštnj ju je znemril, ar je mislila, da je on. Nuto! začul se kas, konjanik prihadja — ona odskoči povikne: „On je“.

Rumenim licem obrne se k njemu, ali joj rumenoća na fletno se obrne vu blědoću, dok je mésto dragoga mladića zagledala sědoga ozbilnoga starca. Bil je to Tivadar.

Malo postane i mučć drzovno je gledal začudjenu đevojku. Jakost lěpote, pušćajuća zrake iz čistih rajskih očih vništi vu njem plamen cvěte, makar samo za čas.

Gizdost mu nikak néje dopustila pre-razmeti, da bi směla slaba đevojka nadjačati svu njegovu osnovu, — te se osěkne na nju i stane ju karati, kakaj za tim ide, da bi mu sina zaslěpila.

Smrtno zgroženje poprijelo je sramežljivu đevojku. Na sreću joj je vu on čas tam došla zvědljiva mati, te joj se s pokritim licem mogla hit vu dragi naručaj. Zeznavši mati od česa je posel, prostodušno potvori mu sina zakrivca, ali Tivadar néje štel priznati, neg se zagrozi i podigne s bojom i ubojstvom.

„Znam“, reče srdito se osměhnuvši, znam boge rad gledj vu bogatstvo, i da se podigne k njemu do visine, nebi maril prodati krěpost i du u sebe svega, samo da postane bogat.

Ako vas tere glad, prosite i budem vam dal, no na sina mi neraćunajte. Izrekavši to, skoči na svojega črnca i odjaše kak Ilija: strelovito.

Neima vekše muke siromaku, nego gda p leg svojega siromaštva još nedužen vudarce i sramotu p ijimlje, pak od svojega sina slěpe sreće.

(Drugiput daje).

Žalostna pesem.

O sob čko selo
Mesto preštimano,
Kaj se dogodilo,
Sv.m je to već znano.

Jedno pripečenje
To tekuće leto,
Meseca se serpnja
V Sobotici zbiljo.

Dvadeset četrtog
Velka bura bila,
Na on den se ravno
Nesreća pripetila.

Iz polja bežeće
Ljudstvo proti domu,
Kada vujti nije
Moći nit nikomu.

Tak takajše jedna
Devojčica mlada,
Vu petnajstom letu
Preminula sada.

Iz neba leteća
Strela vudri doli,
Koja okolici
Celoj ne povoli

Vu oblaku onda
Jako se muzikne,
Devojčicu taki
Na mestu zahlikte.

Otec njezin k domu
Sad si nju sprevadja,
Od žalosti velke
Putu nepogadja.

Devojčice mlade
Njejne pajdaš ce,
Koje taki pričnu
T. čiti suzice.

„Dora duša“ ! — ovak
Pričnu one plakat —
»Nigdar ti nas neć š
Više nigdi čakat !“

Sprevod njezin lepo
Bil je obavljeno,
Kakov još će nigdar
Ne bil skup spravljeno.

Ognjogasci novi
Vernost su njoj dati,
V čeruu mater zemlju
Lepo nju spravili.

Telo njeno dakle
V zemlicu pustil,
A dušču Bogu
Jesu izučili.

KAJ JE NOVOGA ?

Sveti otec papa.

Kak javljaju iz Rma, sveti otec papa je zaradi velike vručine dal svoju postelju prenesti vu jednu prestranu i zračnu sobu (hžu) s izgledom na pi c sv. Petra. Ta palaca služi papi vu ovoj vrućini za spivaću sobu, za delatni kabinet i jestvionicu. Na pisaćem stolu nedaleko od postelje nahadja se mnogo pismenih sastavkov, razpelo, velika tintarnica s gusćimi peri, s kojima papa osobito hitro piše. V sredini hiže (dvorane)

nahadja se drugi manjši stolek, pri kojem papa blaguje (jed) svoje čedne obroke. Okolo pete vure po poldan navaden je sveti otec iti vu vrt, gde ostaje do pol osme vure. Vu ovoj dvorani (sobi) papi je dosta vugodno, pokedob su vsi zidi obloženi mramorom, ter se ova ljetna sparinjava vu njoj nećuti tak jako. Okolo este vure vu jutro dojde vu papinu hižu njegov dvorjanik Centra ter odpre oblok, koji se nahadja isker nog od postelje, a sveti otec pita odmah slugu (dvorjanika), kakvo ja vreme, pokedob su mu doktori preporučili, da s prostom zraku šće. Kad je već dvorjanik obavil svoj posel nepovrća se više, dok ga nepozove sveti otec, koji se skoprem je jako star ipak sam oblači prez ičije pomoći. Ako je papa dobro spal, onda se odmah stane čak dvorjanik njegov otide iz sobe, a kad je gotov pomoli se Bogu i taki ide vu cirkvi služ t svetu mešu.

Ubojstvo i samoubojstvo zaradi deteta.

Ov.h dneov dogodil se je vu Sekeš-Fehérváru s'jedeći zločin. Ondješni stanovnik Varga Károly žvel je već od nekoliko ljetah vu nezakonskoj ženitbi s nekakvom Szabó Katom. Pred par meseci nastanil se je nekakov Lőkös vu istom stanju, vu kojem je i Varga stanuvl. Nu Lőkös se je za kratko vreme i zaljubil vu Varginu nezakonitu tovarušicu, kojoj je obećal, da ju bude ženil, ako ostavi svojega nezakonitoga tovaruša. Kad je Varga zeznal kaj se dela, začel je zlestavljati svoju tovarušicu, a tim je samo podpomagal njihovu nakanenje. Nazadnje je Varga i pristal na to, da njegova nezakonita tovarušica zamuč ide za Lőkösa ali je potrebuval, da mu ostavi maloga dečca. Žna na to nije hotela pristati i došlo ja do suda. Sud je dosudil tovarušici deće. To je tak delovalo na Vargu, da je ov jednoga dneva vubil Lőkösa a onda i sebe.

Zaradi devojke vubil mater.

Vu nekojem selu vu temešvarskoj varmegiji nadjeno je ovih dneov mrtvo telo jedne vdovice imenom Mar. Pri iztragi znašli su ondješni žandari vubojicu, a taj nij nigdo drugi, nego sin nesrećne matere. Vubojica priznal je ovaj zločin izjavivši, da je vu zadnje vične živel vu velikoj svadji i pravdanju sa svojom materom, a to vse zaradi toga, kaj mu mati nije dopustila, da se oženi sa nekom dečkom. Kad je mati legla si spat, sin je odlučil zaklati sjevu mater, samo da se moe oženiti, a to krvno dečlo je i izpeljal. Samoubojica je i vlovljen i odpremljen vu Temišvar.

Talijanska ljubovna tragedija.

Na ogranku šumovite visočine Sila vu Kalabriji leži maleno mjestance Bianehi, koji broji komaj tri jezere stanovnikov. Tam se je ovih drevov odigral konec ljubovne tragedije, vu kojoj su se tinjajuće ljubovna strast i slučaj složili, da upopaste celu jednu familiju. Vu onom mestu živel je vu čednim okolnostima trgovac s vinom Gualtieri sa tri kćeri, od kojih je jedna bila udata za pučkog učitelja, dočim su druge dve živile vu oćećinskoj kući. Virginija, djevojka od neizmjerne ljepote, bila je već dve ljeti vu ljubavnom odnošju sa soldatom Sandozom i oni su se odlučili vjenčati. Najmlajši brat došli je vu trag ovoj ljubavi, ter je vse izjavil otcu, koj nije bil miralo sklon njihovoj ženitbi. Radi toga dešlo je medju otcem i kćerju višekrat do velike svadje i jarme. To je vse djelovalo na devojku, da

je ona napokon vu zadnje vreme odlučila poći za nekakvog dalešnjeg rodjaka svojega oca, kaj se je i zesvum moćjum trsil otec da to izpelja. Kad je zato zeznal njezin prveši ljubovnik, počel joj je vsaki pošiljati pisma i odgovarjati od ženitbe. Nu devojka je na vsa ova pisma svojega ljubovnika odgovarjala vrlo pospidno. Na balkonu obćinske hiže, koja je stala naproti kasarne, pokaze se Virginija vu zarućničkoj opravi sa svojim zarućnikom povjerljivo se razgovarajuć. Kada je to videl odurjeni ljubovnik (soldat), nastojal je zevsim mogućim načinom i znamenji ljepoj Virginiji oćituvati vsuju ljubav. Nu devojka, da pokaze kak ga malo čeni i poštuje, hiti pred njega oćmeknjenu lemonju, čiji sok je popila skupa svojom zarućnikom. To je razljutilo odurjenog ljubovnika i on vu bésnoći zamisli groznu osvetu (fantljivost). Jednu varu za tim išli su zarućnici vu cirkvu na zdavanje. Naprvo je koracala Virginija sprevadjena svojom zamučnom sestrom, a za njom je išl zarućnik i ostali svatovski sereg. — Iznenada se je začul iz kasarne šus iz puške, za kojim je sljedil odmah drugi ter na veliki strah i trepet svatov zrušila se sestra od zarućnice smrtno ranjena, dočim je zarućnica lehkio ranjena. Vmorjena sestra ostavila je za sob m jedno deće. Kada je vubojica zeznal, da je pogodil sestru zarućnice, a ne nju, opal je dvojnosc i požaluvanje, kaj je siromašnomu detetu vubil majku, a nije pogodil (treći) zarućnicu. Taki za tim zapri su vmoritelja. Na preslušavanju rekcl je odurjeni ljubovnik, da je nevćna Virginija zaslužila smrt, a on samo žili, da je njegova drugać sigurna ruka pri zadnjem šusu ne trefila nevćernu devojku. Žalost vu familiji vmorjene sestre je ne za spisati. Kada su vmoritelja ostali soldati zastojali vloviti, on se je boril kak besen, ter je pucal na vse strane, Komaj potlji dugoga borenja, pošle je za rukom vloviti vmoritelja.

Ruski židovi vu Slavoniji.

Iz Oséka telegrafirali su bečkim novinam sljedeće: Ruski židovi kupili su od oséčke šparka se 11 jezer mekot zemlje. Nakanenje je, da se vu okolici ono; nastanu preć sto familijah.

Razbojnik Atanasija.

Kak se javlja iz Carigrada, poznati razbojnik Atanasija, vodja razbojničke čete (serega), koja je pred nekoliko vremena oplindrala izhodni vlak (cug), nahadja se negde na maloaziatskoj obali nedaleko od Carigrada. Jeden děl vojske (soldatov) poslan je vu onu okolicu, da vlovi strašnog razbojnika, a okolo one okolice, gde se Atanasija nahadja — skupa sa svojim pajdašima penamesćeni su soldati pešci i komjaniki.

Zgriznje psi i svinje od stekloga psa.

Pred dvemi tjedni dotepel se jeden pes od varaždinskoga mosta vu selu Pusztafa (Pusztina) i ondi je zgrizel i pse nekoje a i jednu svinju do krvavoga. Na ostru zapoved gospona notarijuša i birova dráva-vásárheljskoga, poslan je obćinski kapos, da postrelja nagriznjene pse; ali i opet je videti, kak se ljudi suprotstavljaju zapovedom poglavarstva. Vsaki skoro se je izgovarjal, da je njegov pes ne nagriznjen, a vlastnik nagriznjene svinje (koja e od psa skrvarjena bila), poslal je svoju svinju vtruc na pašu med druge svinje. — Neznamo sada, jeli dotični gospodár

svoju svinju zaklal i zakopal ili ne; — da nebi opet siromaški cigani bili vu nepri- liki, kak su pred nekoliko ljetmi bili, da su takaj jednu steklu svinju vu Pušć ni dobili i pojeli, a potlje komaj i komaj se zvrátili. Pazljive činimo višeše poglavare, da ovakve tvrdoglavce na red pobereju i kaštiguju.

Obilna halasija (ribolov).

Ovih dnevih pojavilo su vu vodi Čes mi vu belovarskoj varmegiji toliko ribah, da je vse vrvalo. Ljudi su ih rakom lo vili i cela kola za čas načunili. Muti si raztolnačuju nenavaden ov pojav ovak: Jedni vele, da je led potiral ribe po vodi, a drugi, da je silen dežd vodu Česmu tak zmutil, da je ribam bilo težko dihanje. Zato su poiskale čistešu i mirnešu vodu, ter da su se zato držale površine gde je voda bistreša.

Strašna smrt.

Juliusa 24-ga se je vu Szombathelyu dogodila grozna nesreća. Jeden od najob- ljubljensih oficiriv tamošnje posade grof Rudolf Wallis je hotel, da uzjaše konja prvlje nego bude išel na soldacke muštre. Već se je bil popel jednom negom na konja, nu konj najenkrat skoči vu vis a oficir je opal na zemlu, dočim mu je jedna noga ostala vu štumenku. Vezda je počel konj svom slom bežati po vulici i vlekkel je oficira za s bom. Kada su lju- di zastavili konja, oficir je bil već mrtev. Ov za'osten dogodjal tak je čeloval na tam nazočnoga erchercoga, da se je ves bléd i sti jen od velike nesreće, koju je videl, sel na kola oberštera baruna Botza, ter se žnjm sprevodil nesrečnoga oficira. Erchereog izrazil je vsim oficirum svoje sažalenje na žalostnom dogodjaju ter je postavil venca na raku grofa Wallisa. Ov dogodjal tak je deloval na Erchereoga, da je on već onu ister večer ob 9 ti vuri ot- išel iz Szombathelya, skoprem je bil po zval na obéd tamošnji oficirski sbor i predstavnikle oblasti.

Kak je strela napravila ternu ?

Vu Kološvaru je jeden čovék senjal, da je on pri jednom magazinu (gdé se je čuval puškin prah) bil na straži (na šil- baku) i da je vu tom toga strela 50 put vu magazin vudrila. Vu jutro je ov čovék koj je bil navaden vu lutriju postavljati vzel napré knjigu senjariju i s pomćčjam nekoih starih ženah složil je, da je so da numera 9. strela, numera 13, i ovi dva broji, pak 50, kuliko put je strela vudrila, bili su taki postavljani na lutriju vu bu- dapešti, i sre a je vudrila vu njegvo se- nju; ar vu zadnjem vlečenju dobil vu lu- triji 9600 forinti.

Samoubojstvo milijunaša.

Ovih dnevih se je, kak javljaju iz Petrograda vu Doblenu na livanskoj obali vubil iz revolvera ruski milijunaš barun Osten Sacken. Samoubojca bil je jeden od najbogačih ljudih baltinske provincije. Imal je više milijunov. Nesrečni milijunaš napisal je pred svoju smrt jedno pismo, vu lojem javlja, da se bude vubil, ar mu već žvljenje dosadjuje. Tulikaj je vumrl je vu jednom bečkom špitalu nekakov ba- run Frey Schönstein rodod iz Budim- pešte. Ov je bil nekakov sluga pri bečkom tamvajskom družtvu, a predevčerom su

ga pregazila kola. Zадnje reči, koje je on izgovoril bile su: Sic transit gloria mundi — ja vumiram kak sluga, a mogel sam vumreti kakti bogataš i barun da nisam bil kak marše. Otec mu je ostavil više milijunov forinti i ljepo imanje, a tak vu Beču i jednu palaču. Nego srećen herb je za kratko vr' me potratil ves svoj imetek i pred par ljetah bil je negdašnji ov go- spon milijunaš srećen, ako su ga prijeli gde za slugu.

Prepovedano uvažanje blaga vu Dalmaciju.

Zaradi betegov marhe vu Horvatskoj prepovedalo je c. i kr. naměstništvo vu Zadru oglasom svojim od 12-ga juliusa 1891. uvažanje rogate marhe, svinja, ovca i koza iz kraljevine Horvatske i Slavonije.

Kratke novosti.

— Vu Goricsáni (Mura-Osány) se je 3 ga o. m. vu noći nekakov lopov vu hižu Ivana Bergovca potegnul, pak spavajućega gazdu Bergovca s jednim krampom težko oranil. Lopov je vušel

— Pri sv. martinskim brodu su se 1- ga o. m. bugari peljali prek na čunu. Bu- gari su veseli bili i kajkakve norije delali, zbog toga se je jako napunjena ledja pre- bitila. Svi (do 25—30) su vu Muru opali, i do 8—11 se jih je vtopilo.

Priposlano.

Na kakov način moreju se voli odebeliti ?

Iz pouzdanoga izvora čuje se, da je glasoviti P. Štefan mlinar iz Kuranec, kak takaj i V. Ferenc njegov veren pomoćnik (poslovodja) iznašel način, kak se moreju marha, a osobito pak voli odebeliti.

N kaj zla nesluteci g. K. vlastelin iz Kuranec poslal je ovim dvem mudrijašem kuruzu mljet za svoje blago. A ov tobož majster mlinar i svojim pomoćnikom, [koji su se bržas mlinarsku mestriju na paši zvučili], — na mésto da bi pošteno semljeli kuruzu, vzele su priličen kvantum kuruzu vkrej, pak su namešali vu meļu pč ka, — i stin su dotičnomu gosponu veliki kvar napravili.

Ako si taj glasoviti P. Štefan mlinar iz Kuranec misli, da su iz kuruzne melje s pčškom změšane žganci i zlěvanjke dobre, onda si naj dostoji za sebe i za svojega po- moćnika iz te zmesi žgance i zlěvanjke na- praviti, i mi obedvem željimo onđa „dober apetita“, — ali drugomu naj barem nekvari apetita; ar i vol, makar je mžki ali go- spodski vol rado ima čistu i zdravu hranu, — morti još rajši kak kakov fušar mlinar!

Dotičnomu pak gosponu za batrivenje velimo: naj se od vezda jako vugibijeju od takvoga fabrikanta i naj drugim gospodarom daju na znanje, — ako pak ov mlinar bi ipak hotel na pajtin imeti i da tobož staro prijateljstvo ostane, — naj mu pošljeju ba- rem dvě vreće pška na njegov pajtin, pak naj si po svojoj volji pajtija kak hoće i kak dugo hoće.

Nekaj za kratek čas.

1.

Zla savest.

Dr. N. N. iz Lettenye došel je jedneć po nekakovem privatnem poslu vu Legrad

i kad bi posel bil obavil, imal je još četiri vure vremena, dok bude željeznički vlak išel vu Kanizsu, s kojim se je imal voziti, jer je vu Kanizsu bil pozvan k jednomu bogatomu betečniku na lečni ki consilium.

I za toga vremena, dok bu išel k že- ljeznici, šetal se je s jednim prijateljem po legradskem pijacu. — Na jedan krat zgleda od cirkve iz daleka, gde jedna prilično lé- pa gospa proti šetajucim dohadja. Doktor drukne svojega prijatelja te ga za ruku po- vleče za cirkvu zrećmi: „Idemo ovud poleg škole proti Dravi, za da se ovoj lepoj go- spoji vugnemo, — ja nebi se žnjom rad ze- staj, — ona me pozna i negori dobra o meni.“

A zakaj govori zlo o tebi? zapita ga prijatelj.

„Je, znaš — ja sem njezinoga muža vračil.“

„Aha — pak si ga na drugi svēt poslal?“

„Baš suprotno!“ — odgovori doktor — „zvračil sem ga.“

2.

Nikak nije prav.

Kad je četelj Kovačević iz sv. Gjur- gja dal svoje sine vu Čakovac vu preparan- diu, zapital ga je prijatelj Guzmić iz Pod- turna, zakaj je rajši ne vu Čurgovu na preparandiju poslal?

Je znaš dragi moj, da sem je vu Čur- govu poslal, bil bi me svaki pital, zakaj je nisam vu Čakovac vu školu dal — pak da tom pitanjam izb gnem — sam ju rajši ma- hom vu Čakovac poslal.

3.

Čast istini.

Za vladanja Heinricha IV-ga vu Fran- cuzkoj zemlji, živeli su na kraljevskom dvo- ru činovníki, dvorjaniki, vitezi i ostalo osob- lje, spadajuć k pratnji kraljevoj vrlo nemo- ralno i razkalašeno. Cela Francuzka njim je taj nedostojan način življenja za zlo vzela. — Istomu kralju se je ta čudrednost du- rila, ali nije nikaj hotel reći, jer je negda i on sam znal stranputice i vu nepristojaost obrnuti.

Najedan krat izide knjiga, koju je sta- noviti Thomas Arthur napisal i vu kojoj su sve nepristojaosti dvorskoga življenja bile opisane.

Došli su anda vitezi i drugi častniki kraljevskog dvora k kralju, te su ga nago- varali, da rečenoga spisatelja za to na red pobere i oštro kaštiguje, a to tim više pošto isti vu svojoj knjigi niti kraljeva dela nije zamučal.

„Ne“ — odgovori Heinrich — ja bi si navek predbacival, ako bi jednoga pštenoga — dobroga — človeka kaštigoval zato, jer je istinu pisal.

Em. Kollay

Horvatsko-magjarski razgovori.

Horvát-magyar beszélgetések.

Dvor. — Az udvar.

— Poljeg hiže je dvor.

A ház mellett van az udvar.

— Dvor je zagrajani.

Az udvar be van kerítve,
 — Na graji (plotu) je lesa i vrata.
A kerítésen van kapu és ajtó.
 — Čez lesu i vrata vu dvor moremo
 iti.
A kapun és ajtó az udvarba mehetünk.
 — Na dvoru je štala.
Az udvaron van az istálló.
 — Vu štali su jasli i senik.
Az istállóban van a jászol és a szénatartó.
 — Vu štali je konj, krava, koza i vol.
Az istállóban van a ló, tehén, kecske és az ökör
 — Konji, krave, koze i voli iz jasle
 jeju
A lovak, tehenek, ökrök és kecskék a jászolból esznek.
 — Na dvoru je kotec.
Az udvaron van az ól.
 — Vu kotcu je kopanja.
Az ólban van a vályu.
 — Vu kotcu je svirja.
Az ólban van a disznó.
 — Svinje iz kopanje jeju.
A disznók vályuból esznek.
 — Na dvoru je škedenj.
Az udvaron van pajta.
 — Vu škednju je seno, otava, slama, detelica, snop.
Az udvaron van a széna, sarju, szalma, löhere, zsúp.
 — Vu škednju mlatiju.
A pajtában csépelnek.
 — Vu dvoru je kolarnica.
Az udvaron van a szekérszín.
 — Vu kolarnici su kola, plug, brana, talige, lopala, motika, greblja.
A szekérszínben van a szekér, eke, borona, taliga, ásó, kapa, gereblje.
 — Na nekojem dvoru je i žrnica.
Némely udvaron van magtár is.
 — Vu žitnici je pšenica, hrž, ječmen, kuruzs.
A magtárban van a buza, rozs, árpa, kukoricza.
 — Na dvoru je i kuružnjak.
Az udvaron van a kukoriczagóró (kas) is.
 — Vu kuružjaku držiju ljudi kuruzs.
A kukoriczagóróban tartanak az emberek kukoriczát.
 — Na dvoru je zdence.
Az udvaron van a kút.
 — Iz zdence voda grabiju.
V kútból vizet merítünk.
 — Na dvoru držeju pes, mačka, kokoši piščenci, race, guske.
Az udvaron futkosnak a kutya, macska, tyukok, cirkék, ruzék, lučak.
 — Štala, kotec, škedenj, kolarnica, žitnica, kuružnjak su gospodarstvena stanja.
Az istálló, az ól, a pajta, a szekérszín, a magtár, a kukoriczagóró gazdasági épületek.

Pes. — A kutya.

— Pes ima glavu, sinjak, truplo, četiri noge i rep.
A kutyának van feje, nyaka, törzse, négy lába és farka.
 — Pes ima na glavi dva vuha, dve oči, vusta i nos.
A kutyának a fején van két füle, két szeme, szája és orra.
 — Pes vu vusti ima jezik i zube.
A kutyának a szájában vannak a nyelv és a fogal.

»The Gresham»

Pri »The Gresham» zvanom london-skom društvo (vu Čakovcu je upravništvo pri Graneru stacionaru), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu veksu ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće pa dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenuto društvo zplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let, njemu čaju istu svotu vu ruke. Tak je moći život ženskah i decah osigurati. Ovo društvo na svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

Gabonaárak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.		frt	kr.
Buza	Pšenica	8 —	9 30
Zab	Zob	5 —	50 —
Rozs	Hrž	7 —	50 8 —
Kukoricza	Kuruza	6 —	30 —
Árpa	Ječmen	6 —	— —
Féher bab	Grah beli	7 —	— —
Sárga »	» zuti	6 —	— —
Vegyes »	» zméšan	5 —	— —

LOTERIJA.

Grác 1-ga aug. 1891. **68 57 8 69 89**

NYILTTÉR.*

Egész selyem mintázat foulardot 120 krtól egész 365 krig méterenként (körülbelül 450 mintában) díjmentesen küld Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) gyáraktára Zürichben. Mintákat azonnalküld kívánatra. Levelekre Svájcban 10 kro bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közölttekért felelősséget nem vállal a szerkesztő.

ODGOVORNI UREDNIK:
MARGITAI JOZSEF
 Glavni suradnik:
GLAD FERENCZ.

1996 tkvi szá n 891.

Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pollák Armin és Ignác kottorii lakosok, végrehajlatóknak Horváth István és neje u. o. lakosok végrehajtást ezenvedők elleni 600 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nkanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. jbiróság) te rületén fekvő kottorii község 1270 sztkjvben A. f. 2974 hrsz. a. foglalt Fuss Roza férj. Horváth Istvánné nevén álló ingatlanra 33 frt, a 3017 hrsz. a. foglalt ingatlanra 46 frt, az 5150 hrsz. a. foglalt ingatlanra 119 frt, a 6386 hrsz. a. foglalt ingatlanra 54 frt, a 9244 hrsz. a. foglalt ingatlanra 25 frt és a 9289 hrsz. a. foglalt ingatlanra 15 frt, a kottorii 1671 sztkjvben A. f. 7453 hrsz. a. foglalt Horváth István nevén álló ingatlanra 116 frt, a 9326/9 hrsz. a. foglalt ingatlanra 53 frt, és 10200/b hrsz. ingatlanra 19 frt; a kottorii 1675 sztkjvben A. f. 8002 hrsz. a. foglalt u. a. nevén álló ingatlanra 113 frt, a 8445 hrsz. a. foglalt ingatlanra 16 frt; és a 8944 hrsz. a. foglalt ingatlanra 11 frt, s végül u. e. tkjvből átjegyzett a 2598 sztkjvben A. f.

1289 hrsz. a. foglalt előbb Horváth István jelenleg Vrasics Mária és Anna nagykorúak valamint Vrasics Jeromos kiskorú nevén álló ingatlanra 36 frt becsárban az árverést ezennel megállapított kikéltési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1891. évi szeptember hó 2-ikán délelőtt 10 órakor

a kottorii község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlank becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltőtt kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Perlakon 1891. évi május hó 27-ik napján.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság. **865.**

301 szá 891.

Arverési hirdetmény.

Alulit kir. b. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 103. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. jbiróság 2623/1891 sz. végzése által A.-lendvai takarékpénztár végrehajlató jávára Guncz István ellen 220 frt tőke s ennek jár. erejég elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 305 frtra becsült 2 drb szarvasmarha, kukoriczagóró, széna, pajta és 60 dr épületfából álló ingóságoknak nyilvános árverésen leendő eladatása elrendelt-tvén, ennek a helyszínen vagyis Podturenben leendő eszközésére

1891 évi augusztus hó 17-án d. u 3 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárban alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindezek, kik elsőbbségi jogokat vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéséig alulit bir. végrehajtóhoz adják be.

Az élvárvazendó ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan 1891. aug. hó 4-én.

MOLNÁR

870. 1—1. kiküldött bir. végrehajtó.

HIRDETMEYNY.

A csáktornyai állami tanítóképzőintézet köztartásához szükséges

hus, kenyér, zsemlye és liszt

beszolgáltatása verseny útján, vállalkozóknak adatik ki.

Felhivatnak tehát a jogosult iparosok, hogy ajánlataikat f. é. aug. 24-ig az intézet igazgatóságánál adják be.

Csáktornya, 1891. aug. 5-én ;

Margitai József

869 1—2

igazgató.

ANDEL J.-FÉLE
UJ FELFEDEZETT

TENGERTŰLI POR pusztit

poloskát, bolhát, svábót, molyt, orosz.
bogárt, legyet, hangyát, piuczebogárt,
madármolyt, egyáltalában mindennemű
rovart — majdnem természetfölötti
gyorsasággal és biztossággal — oly for-
mán, hogy a létező rovaroklétből még
csak nyoma sem marad annak. Valódi
minőségben és olcsó áron kapható:

Prága **Andel J.-féle**

gyógyfűkereskedésében
a fekete kutyához Huss-utca 13.

Magyarországi főraktár

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél
BUDAPEST, Király-utca 12.

CSÁKTORNANYÁN

TODOR JÓZSEF

vegyesáru kereskedésében.

825 5-6

Richter-féle
Fejettörő
Legújabb
türelmi játék.
176 feladat.
Nagyon érdekes
és nagyon mulatósgos.
Ára **35 Kr.**; minden
játékter letelekben kapható.
Utazásoktól orjunk magunkat és csakis oly skatulyákat
fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „**veres Horgony**” van.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél
fogva legelőbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25 ik évfolyamába
lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja.
Hiteles forrásokból származó értesüléseinek
gyorsasága, alaposasága és sokasága, rovatjai-
nak változatosasága, kitűnősége, a különböző
olvasmányok gazdag tárháza tették az
„Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési
tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett
tárgyalagos hű tudósítást egyedül az „Egyet-
értés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi
tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s
gazdaközönség nem szorul többé idegen
nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” keres-
kedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével
s alaposaságával ma már nem versenyezhet
más lap. A kereskedő, az iparos s a mező-
gazda megtalálja mindazt, amire szüksége
van. Változatosan szerkesztett tárczájában
annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap
sem. Két-három regényt közöl egyszerre,
ugy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi
regényt, részint eredetit, részint a külföldi
legjelesebb termékeket jó magyarságu fordít-
ásban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A
ki olvasni valót keres és a világ folyásáról
gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen
elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési
ára egy hóra 1 frt 80 kr. negyedévre 5 frt
s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az
„Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők.
Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra
egy hélig ingyen és bérmentve küld.

17-52 824.

Bérbeadandó.

Csáktornyan, Deák-utca az előbbi Rosenberg-féle házban
következő helyiségek f. évi szeptember hó 20-tól kiadandók, esetleg
az egész ház szabad kézből azonnal eladó:

Üzlethelyiség lakással, hozzátartozó padlás- és pinczével.

Két szobából álló udvari lakás.

Egy szoba, konyha és éléskamrából álló udvari lakás.

Továbbá:

Egy nagy világos **raktárhelyiség** (Magazin)

Bővebb értesítést szerezhetni

Sonnevald Hermánna

A.-Domborun.

Ugyanott, a csáktornyai izr. imaházban két ülés (34. számú férfi és 9. sz.
868 1-2 női ülés) is eladandó.

459/köz. 1891.

Árverési hirdetmény.

Kottori község képviselő testületének határozata folytán ezennel
közhírré tételik, hogy a község tulajdonát képező **haszonvételek és jogok**
nyilvános árveréseni bérbe adása

1891. évi augusztus hó 17-én d. e. 9 órakor

a község házában tartatik meg.

Haszonbérbe adatnak a következő bérletek:

1. Italméresi adó beszedés kiz. jogosultsággal egy évre, kikiáltási ár	4000 frt
2. Nagyvendéglő házbér 3 évre kikiáltási ár	300 „
3. Vasuti vendéglő házbér 3 évre	300 „
4. Révi kocsmá. házbér egy éve	200 „
5. Gorenjaki csárda házbér egy évre kikiáltási ár	100 „
6. Nagy pince egy évre	50 „
7. Kispince egy évre	20 „
8. Helypénzszedési haszonbér egy évre	200 „
9. Murai révkomp átjárás egy évre	1000 „

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők.

Kottori. 1891. augusztus 2-án

KELE GYÖRGY

jegyző.

867 1—

WOJVODA MÁRTON

bíró.

2531/kz 1891.

Pályázati hirdetmény.

Mely szerint alulirt főszolgabíró részéről közhírré
tételik, hogy a **stridói** közegészségügyi körben üre-
sedésben levő **körorvosi állás** betöltésére
pályázat nyíltatik.

A választási határnap **1891. szept. 18. d. e.**
9 órara Stridóra a körjegyzői irodába kitűzetik.

A körorvosi fizetés **350** frt van megállapítva,
ezenkívül kilátás helyeztetik arra, hogy Szt.-Márton köz-
ségben egy alapítványi hely **250** frt javadalommal az
illető körorvos elnyerheti.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy felszerelt kér-
vényüket alulirt főszolgabíróhoz mondott napig terjesz-
szék be.

Csáktornyan, 1891. július 25-én

Vrantsics Károly

866 1-1

főszolgabíró.